

בעניין:

ודים טפליצקי ת.ז. 304593718
מרח' הופיין 7/3 חולון 56337
ע"י עוה"ד דניאל מישור
מרח' המסילה 19 נשר 36885
טל' 8202834 פקס 8202582

המבקש/המערער

- נ ג ד -

אנטדיזיין בע"מ ח.פ. 513640672
ע"י ב"כ עוה"ד איתי הפלר ו/או
מירב פלח-לב
מדרך העצמאות 57, חיפה
טל' 04-8521343 פקס' 04-8538003
www.hoefler.co.il

המשיבה

תגובה לבקשה לפטור מהפקדת ערבון

בהתאם להחלטת ביהמ"ש מוגשת בזאת תגובת המשיבה.

להלן הדברים:

1. המשיבה מתנגדת לבקשה לפטירת המבקש מחובת הפקדת ערבון.
2. אין בבקשה כל טעם ממשי המצדיק פטור שכזה. המבקש לא הוכיח קושי כלכלי מיוחד, לא הוכיח כי עשה מאמץ סביר להשגת הסכום הנדרש ולא הוכיח כי קיים סיכוי סביר להליך הערעור.
3. יש לזכור כי את אגרת הערעור שילם המבקש וכך את פסק הדין של בית משפט קמא. דהינו, המבקש הוכיח יכולת כלכלית סבירה ובהתאם יכולת מספקת להפקדת הערבון. לא סתם המחוקק קבע קשר בין אגרת הערעור לבין הערעור – ראה תקנה 432(א).
4. הכלל הוא ידוע – המבקש להפוך את פסק הדין של ערכאה קודמת חייב לערוב להוצאות המשיב (ראה תקנה 427). המטרה ברורה והיא הבטחת ההוצאות שנגרמות למשיבה במסגרת הליכי ערעור וזאת לאחר שכבר זכתה בערכאה הקודמת.
5. **סיכויי הערעור קלושים עד מאוד.** בית משפט קמא כתב פסק דין אשר רובו ככולו מתבסס על עדותם של מספר רב של עדים (יחסית לסדר גודל של תיק שכזה). נשמעו בפני בית משפט קמא עדויותיהם של ארבעה עדים מטעם התובעת ושני עדים מטעם הנתבע. בית משפט קמא קבע באופן נחרץ כי פסק הבוררות בעניין שבין המשיבה לבין קבוצת ידיעות ואשר חייב את המשיבה בתשלום לידיעות הינו תוצאה **ישירה של מחדלו ו/או התנהגותו של המערער.** כמו כן הסתמך בית משפט קמא על סרובו הלא מובן של המערער להגיע להעיד בבוררות ולהציג את ההקלטה בעניין זה שנערכה בינו לבין מנהל המשיבה.

אין בפסק הדין כל קביעה משפטית או הלכתית חשובה. הכל מכל קביעות עובדתיות אשר ידוע הוא כי ערכאת הערעורים איננה נוטה להתערב. בהתאם סיכויי הערעור אינם גבוהים בלשון המעטה.

6. לגבי יכולת כלכלית – שכרו של המבקש הינו כשכר הממוצע במשק. מה גם שהמבקש לא הציג פרוט נוסף של רכוש בבעלותו כגון רכבים, נכסי נדלן, מניות, פוליסות ביטוח וכיו"ב. זאת כאשר הנטל מוטל על כתפיו בלבד. גם דף החשבון שצורף מעיד כי המצב הכלכלי של המבקש איננו בכי רע.
7. המבקש לא פרט מהו הסכום שהוא משלם כדמי שכירות ו/או מדוע ולמה אשתו לא עובדת. בהתאם גם לא פורטה הכנסתה (גם אם רק מביטוח לאומי).
8. הטענות לעניין הלנת השכר מגוחכות וזאת כי נקבע כי המערער היה קבלן עצמאי ובהתאם תביעתו בבית דין לעבודה נדחתה. להזכיר הסכום אותו תבע הינו כ – 6,500 ₪ בלבד. בודאי לא סכום אשר יש בו בכדי למוטט כלכלית או להוות צידוק לאי הפקדת ערבון.
9. אין כל הסבר עבור מה ולמה נלקחו ההלוואות (מה גם שסכום ההלוואות איננו גדול במיוחד).
10. הוכחת ניסיונות גיוס – לא צורפה כל ראיה בעניין ובתצהיר הדבר נאמר באמרת אגב בלבד. זאת כאשר גם כאן הנטל על כתפי המבקש.
11. מכל האמור לעיל יש לדחות את הבקשה, תוך חיוב המבקש בהוצאות הבקשה ושכר הטרחה. המבקש לתקוף פסק דין המבוסס על עובדות ושמיעת עדויות צריך לקחת בחשבון כי יש סיכונים ויש הוצאות שנגרמות לצד השני.